

Sygn. akt IC 618/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekretarz sądowy Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **N. S.**

przeciwko **S. C.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddala powództwo;

II. zasądza od pozwanego S. C. na rzecz powoda N. S. kwotę 1 092 (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote) zł tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód N. S. w pozwie przeciwko S. C. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego (...) z dnia 17 listopada 2016 r. sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 30 stycznia 2016 r. i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że po uprawomocnieniu się wyroku z dnia 17 listopada 2016 r. powód w dniu 13 stycznia 2017 r. dokonał zapłaty całej zasądzonej kwoty na rzecz pozwanego, lecz po upływie dwóch tygodni od spełnienia świadczenia pozwany wystąpił do komornika sądowego z wnioskiem egzekucyjnym żądając zapłaty świadczenia już zapłaconego. Powód powołał się na zdarzenie, na podstawie którego zobowiązanie wygasło, które nastąpiło po wydaniu tytułu egzekucyjnego (art.840 § 1 pkt 2 k.p.c.).

W odpowiedzi na pozew pozwany S. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu podnosząc, że w dniu 27 lutego 2017 r. pozwany dokonał ograniczenia wniosku egzekucyjnego do kwoty 126 zł stanowiącej wysokość kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu klauzulowym. Pozwany wskazał, że komornik poinformował wierzyciela o stanie zaległości w sprawie, zajęciu rachunku bankowego, wysokości zajętej wierzytelności oraz wysokości kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji. Zdaniem pozwanego, mógł on prawidłowo domagać się zapłaty od pozwanego kosztów postępowania klauzulowego, ponieważ spełnienie świadczenia nastąpiło w dniu 17 stycznia 2017 r. Wskazał, że formalnie przed wniesieniem przez powoda pozwu w dniu 27 lutego 2017 r. pozwany dokonał ograniczenia egzekucji tylko co do kosztów postępowania klauzulowego. Pozwany podniósł, że powództwo może być skutecznie wniesione, gdy istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Pozwany podniósł także, że wszelkie czynności celem ustalenia prawidłowej kwoty wierzytelności nastąpiły przed dniem złożenia powództwa przez powoda.

Powód pismem z dnia 18 kwietnia 2017 r. podniósł, że skoro w dniu 17 stycznia 2017 r. pozwany otrzymał kwotę zasądzoną wyrokiem z dnia 17 listopada 2016 r., to brak było podstaw prawnych do wystąpienia o nadanie klauzuli wykonalności na kwotę w całości zapłaconą i otrzymanie po tym dniu klauzuli wykonalności i wyegzekwowanie nienależnego świadczenia wyczerpuje przesłanki czynu niedozwolonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy (...) w sprawie (...) z powództwa N. S. przeciwko S. C. oddalił powództwo i zasądził od N. S. na rzecz S. C. kwotę 2 972,91 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Dowód: wyrok SR (...) z dnia 17.11.2016 r. - k.4

Pozwany S. C. w dniu 4 stycznia 2017 r. wystąpił o nadanie wskazanemu wyżej tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Dowód: wniosek o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności - k.17

Powód w dniu 13 stycznia 2017 r. dokonał zapłaty kwoty 2 972,91 zł na rzecz pozwanego przekazem pocztowym, który pozwany otrzymał w dniu

Dowód:

Przekaz pocztowy z dnia 13.01.2017 r. - k.5

stan realizacji przekazu - k.18

W dniu 13 stycznia 2017 r. pozwany wystąpił o uzupełnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania klauzulowego według norm przepisanych.

Dowód: uzupełnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności - k.17 verte

Komornik sądowy w dniu 13 lutego 2017 r. sporządził zawiadomienie o wszczęciu egzekucji wskazując jako świadczenia do wyegzekwowania koszty procesu 2 972,91 zł, koszty zastępstwa w egzekucji 150 zł, koszty klauzuli 126 zł, opłatę egzekucyjną 464,84 zł i podatek VAT 106,91 zł.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji - k.3

Pismem z dnia 27 lutego 2017 r. pozwany sporządził pismo do komornika wskazując, że w związku z uiszczeniem przez dłużnika w dniu 13 stycznia 2017 r. kwoty 2 972,91 zł stanowiącej koszty zastępstwa procesowego wierzyciela w postępowaniu sądowym bezpośrednio na konto wierzyciela, ogranicza egzekwowaną należność dłużnika wobec wierzyciela do pozostałej kwoty 126 zł stanowiącej zwrot kosztów postępowania klauzulowego.

Dowód: ograniczenie wniosku egzekucyjnego - k.19

W dniu 30 stycznia 2017 r. wyrok Sądu Rejonowego (...) został zaopatrzony w klauzule wykonalności. Koszty postępowania klauzulowego należne wierzycielowi od dłużnika określono na 126 zł.

Dowód: wyrok SR (...) z dnia 17.11.2016 r. - k.4

Zaległość wyliczona przez komornika na dzień 1 marca 2017 r. wynosiła 15 zł koszty zastępstwa w egzekucji, 126 zł koszty klauzuli, 340,86 zł opłata egzekucyjna, 78,40 podatek VAT i 137,44 wydatki gotówkowe. Komornik sądowy w dniu 1 marca 2017 r. sporządził zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i wierzytelności. Przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 15 zł.

Dowód:

informacja o stanie zaległości z dnia 1.03.2017 r. - k.20

zawiadomienie wierzyciela o zajęciu rachunku bankowego - k.20 verte

zajęcie wierzytelności - k.21

postanowienie z dnia 01.03.2017 r. - k.21 verte

Postanowieniem z dnia 10 marca 2017 r. komornik sądowy zakończył postępowanie egzekucyjne w sprawie z wniosku S. C. przeciwko N. S. i pozostawił tytuł wykonawczy w aktach sprawy, ustalił koszty postępowania egzekucyjne do na kwotę 235,17 zł i obciążył nimi dłużnika.

Dowód: postanowienie z dnia 10.03.2017 r. - k.28

Wskutek zajęcia rachunku bankowego wyegzekwowana została od powoda kwota 489,07 zł.

Dowód: potwierdzenie transakcji - k.29

Sąd zważył, co następuje:

W kontekście przeprowadzonych dowód i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego stwierdzić należy, że w chwili wyrokowania powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

Przeprowadzone dowody nie budziły wątpliwości co do ich prawdziwości i autentyczności, nie były także kwestionowane przez strony.

W myśl przepisu art.840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Bacząc na chronologię podejmowanych czynności przez strony po prawomocności wyroku Sądu Rejonowego (...) z dnia 17 listopada 2017 r. stwierdzić należy, że pozwany jako wierzyciel wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności w dniu 4 stycznia 2017 r., natomiast powód jako dłużnik w dniu 13 stycznia 2017 r. dokonał zapłaty zasądzonych w pkt 2-im powołanego wyroku kosztów. Pozwany otrzymał pieniądze w dniu 17 stycznia 2017 r. Stwierdzić należy, że wszczęcie egzekucji przez pozwanego było bezzasadne, ponieważ w dniu nadania klauzuli wykonalności, co nastąpiło 30 stycznia 2017 r. zobowiązanie wygasło. Mimo tego pozwany, choć wiedział o zaspokojeniu jego roszczenia w dniu 17 stycznia 2017 r., nie cofnął niezwłocznie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, lecz wystąpił o wszczęcie egzekucji, co musiało nastąpić po dniu 30 stycznia 2017 r. Jak wynika z zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 13 lutego 2017 r. pozwany, mimo zapłaty kwoty 2 972,91 zł, domagał się egzekwowania tej kwoty. Pozwany nie określił daty złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, lecz wiadomym jest, że nastąpiło to po uzyskaniu tytułu wykonawczego. Pozwany nie udowodnił, że powód wytaczając powództwo 1 marca 2017 r. (vide datownik - k.6) wiedział, że pozwany ograniczył egzekucję. Zwrócić należy uwagę, że do odpowiedzi na pozew dołączone zostało pismo z dnia 27 lutego 2017 r. - ograniczenie wniosku egzekucyjnego, lecz brak jest daty złożenia, czy też wpłynięcia pisma do komornika. Zatem wnioskując na podstawie pism komornika sporządzonych 1 marca 2017 r. uznać należy, że powód wytoczył powództwo w czasie, kiedy egzekucja prowadzona była o zapłatę również kwoty 2 972,91 zł. Komornik nie umorzył postępowania w tym zakresie. Pozwany nie wykazał, kiedy powód otrzymał sporządzone 1 marca 2017 r. przez komornika pisma. W związku z tym, Sąd nie podziela stanowiska pozwanego, że przed wniesieniem pozwu przez powoda pozwany dokonał ograniczenia egzekucji. Pozwany nie udowodnił, kiedy powód miał obiektywną możliwość uzyskania informacji o ograniczeniu egzekucji. Zdaniem Sądu, wszczęcie egzekucji w ogóle było niecelowe,

ponieważ powód spełnił świadczenie przed uzyskaniem klauzuli wykonalności przez pozwanego, dlatego powód zasadnie wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Co do kosztów postępowania klauzulowego, powód nie miał wiedzy o złożonym wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Jednak w dniu 10 marca 2017 r. komornik zakończył postępowanie egzekucyjne w całości i pozostawił tytuł wykonawczy w aktach. Dłużnik może żądać pozbawienia (ograniczenia) wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak zachodzi potencjalna możliwość wykonania tego tytułu. Nie można wytaczać powództwa z chwilą, gdy tytuł wykonawczy został już wykonany. W wypadku takim jednak dłużnik może domagać się zwrotu wyegzekwowanego świadczenia i ewentualnie naprawienia wyrządzonej szkody. Jeśli doszło do tego we toku procesu, powód (dłużnik) może zmienić odpowiednio powództwo (E. Wengerek: postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne, Komentarz do części drugiej Kodeksu postępowania cywilnego, Warszawa 1998, s.295).

Skoro w dniu 10 marca 2017 r. egzekucja przeciwko powodowi została zakończona, to pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie mogło zostać uwzględnione. Rzeczą powoda było bądź cofnięcie pozwu, bądź wystąpienie ze zmienionym żądaniem. Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

Na marginesie wskazać wypada, że nie wszystkie sprawy mogą być kierowane do mediacji. Do tych spraw należą m. in. sprawy o ustalenie, o ukształtowanie prawa. Zatem nie sposób uznać za trefny zarzut powanego, że pozew nie zawierał informacji o próbie mediacji, co stanowi jej ego brak formalny.

Niezależnie od rozstrzygnięcia jak w pkt I - ym wyroku, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu mając na względzie treść przepisu art.103 § 1 k.p.c. zgodnie z którym niezależnie od wyniku sprawy sąd może włożyć na stronę lub interwenienta obowiązek zwrotu kosztów, wywołanych ich niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem. Zdaniem Sądu, postępowanie pozwanego po doręczeniu mu odpisu pozwu było „niesumienne i oczywiście niewłaściwe”. Pozwany nie wskazał, kiedy wszczął postępowanie egzekucyjne, choć musiało to nastąpić - biorąc pod uwagę czas doręczenia pełnomocnikowi pozwanego tytułu wykonawczego - początkiem lutego 2017 r. i nie przedłożył odpowiedniego dowodu w tym zakresie. W odpowiedzi na pozew pozwany wskazywał na ograniczenie egzekucji pismem z dnia 27 lutego 2017 r., nie wykazał jednak, czy poinformował o tym powoda, nie wykazał kiedy powód powziął taką informację. W ocenie Sądu, pozwany dążył jedynie w odpowiedzi na pozew do uzasadnienia swego postępowania polegającego na wszczęciu przeciwko powodowi egzekucji po zaspokojeniu należności wynikającej z pkt II-ego w/w wyroku i wyegzekwowania kosztów postępowania klauzulowego, nie zwracając uwagi na datę zaspokojenia roszczenia 17 stycznia 2017 r. Wbrew twierdzeniom pozwanego zawartym w odpowiedzi na pozew, żadna z czynności celem ustalenia prawidłowej kwoty wierzytelności nie nastąpiła przed dniem złożenia powództwa przez powoda, a przynajmniej pozostały nieudowodnione przez pozwanego zgodnie z art. 6 k.c. Pozwany nie zwraca uwagi, że nie mają znaczenia daty sporządzania pism, lecz daty ich doręczenia, czy to komornikowi, czy przez komornika powodowi. Mając na względzie powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda mimo oddalenie powództwa kwotę 1 092 zł tytułem kosztów procesu, w ty,900 zł koszty zastępstwa procesowego i 192 zł koszt opłaty sądowej.